

# РЕШЕНИЕ

№ 895

гр. София, 15.02.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав**, в публично заседание на 02.02.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Полина Якимова**

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **13861** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 във връзка с чл.129, ал.7 от ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. Х. и В. К., оспорва мълчалив отказ за издаване на Акт за прихващане или възстановяване от отдел С./Т. на Дирекция „Общински приходи“ – Столична община по искане вх. № 7224 4409/ 3.10.2018г., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община.

В жалбата е въведено оплакване за незаконосъобразност на акта като противоречащ на принципа за законоустановеност на данъчните задължения. Поддържа се, че прилагането на данъчния закон с обратна сила е недопустимо.

Искането до съда е за отмяна на акта, като бъде постановено връщане на преписката с указание за произнасяне на АПВ по искането за възстановяване като недължимо платена сумата 3894,11 лв., представляваща заплатените от жалбоподателя за периода от 2014г. до 2016г. данъци и лихви за обсебеното през 2008г. и непредставляващо обект на облагане по ЗМДТ в редакцията му до 01.01.2010г. ППС, заедно с дължимата лихва от 4.11.2016г. до окончателното възстановяване на сумата. Претендират се и разноски.

Ответникът, кметът на Столична община, чрез представител по пълномощие, отрича основателността на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

На 03.10.2018г. от [фирма] до район С./Т. е отправено Искане за прихващане или възстановяване /вх. № 7224-4409/ на недължимо платени суми в размер на 3864,11 лв., представляващи данък върху моторно превозно средство за 2014г. данък 1285,60 лв. и

лихва 367,60 лв.; за 2015г. данък 1711 лв. и лихва 204,68 лв. и за 2016г. данък 285,17 лв. и лихва 10,06 лв. за обект на облагане/ актив с рег. [рег.номер на МПС] , партида СТ1350АК\_080219. Приложено е писмено изявление със заглавие „обяснителна записка“, според която през 2008г. товарен автомобил Мерцедес, собственост на жалбоподателя, е бил обсебен, но е отписан в общината през м. април 2016г. На 4.11.2016г. са погасени от депозит суми за начислен данък ПС заедно с лихви за 2014г., 2015г. и 2016г. От дружеството е заявено, че съгласно действащата към 2008г. нормативна уредба данък не се дължи считано от месеца на изчезване на МПС и погасените за трите периода суми за данък подлежат на възстановяване.

Според издадено на 23.10.2015г. от директора на ОДМВР С. З. /л.47/ е видно, че по отношение на извършено обсебване на употребяван товарен автомобил марка Мерцедес модел А. с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма] в дирекцията е било обект на разследване по приключило ДП 55/ 2008г., внесен е обвинителен акт в съда, постановена е ефективна осъдителна присъда на управителя на [фирма] М. Т.. Автомобилът не е открит, не е върнат на собственика си и не се издирва в НШИС.

На 13.04.2016г. от пълномощник на жалбоподателя в Столична община е депозирана декларация за отписване на МПС, свалено от отчет считано от 9.02.2016г.

С Решение № 7224-4409/ 2.11.2018г .старши инспектор в отдел С./Т. при дирекция „Общински приходи“ в Столична община отказва прихващане или възстановяване на претендираните суми с аргумент, че с влизането в сила на чл.58, ал.4 ЗМДТ след 01.01.2010г. облагането с данък ПС се преустановява от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение в „Пътна полиция“. Това правило обхваща и откраднатите МПС. По тези съображения не се дължи ДМПС за периода след м.02.2016г.

С Решение № СОА19-РД28-2/ 17.01.2019г. на кмета на Столична община е отменено Решение № 7224-4409/ 2.11.2018г. на органа по приходите и преписката е върната за ново произнасяне по искането с указание да бъде проведено предварително производство по реда на чл.107, ал.3 ДОПК или окончателно установяване чрез ревизия по смисъла на ДОПК с цел да се установят по основание и размер публичните общински вземания.

На 19.02.2019г. по отношение на жалбоподателя е издаден Акт за установяване на задължение по чл.107, ал.3 ДОПК № 116 с предмет задълженията за ДМПС за описания автомобил за периодите от 2013г. до 2016г. включително. С влязло в сила на 17.07.2020г. решение на АССГ по адм. дело № 7363/ 2019г. актът е отменен.

По заявеното от [фирма] на 3.10.2018г. искане за прихващане или възстановяване не последвало произнасяне.

Видно от определение № 5464/ 22.07.2019г. по адм. дело № 6463/ 2019г. на АССГ, III отделение, 73 състав, от дружеството е депозирано оспорване както на цитирания /и понастоящем отменен/ АУЗ по чл.107 ДОПК, така и на мълчаливия отказ за прихващане или възстановяване. Тъй като последният не е оспорен по реда на чл.152, ал.2 ДОПК, с цитираното определение съдът е постановил изпращане на преписката на компетентния решаващ орган – кмета на Столична община за произнасяне по жалбата на дружеството срещу мълчаливия отказ по искане вх. № 7224-4409/ 3.10.2018г. Отново не последвало произнасяне.

При установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство, е постъпила в

СО на 29.11.2019г. и е допустима. Тя изхожда от надлежна страна – инициатор на производството по издаване на акт за прихващане или възстановяване, по което не е последвало произнасяне, който (фингиран) акт е обжалван и мълчаливо потвърден от органа по чл.152, ал.2 ДОПК.

По материалната законосъобразност на оспорвания мълчалив отказ съдът приема следното:

Обект на облагане с данък върху превозните средства по силата на чл.52, ал.1 ЗМДТ, са превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България. Субект на облагане с това публично вземане/задължение според чл. 53 от ЗМДТ са собствениците на превозните средства. Данъчното задължение е годишно – чл.60, ал.1 ЗМДТ, затова меродавна за преценката дължими ли са спорните задължения за ДМПС, е редакцията на ЗМДТ към 2014г., 2015г. и 2016г.

Съгласно чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ, за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение, като за излезлите от употреба моторни превозни средства, за които в нормативен акт е предвидено задължение за предаване за разкомплектуване, данък не се дължи след прекратяване на регистрацията им за движение и представяне на удостоверение за предаване за разкомплектуване. Дължимостта на данъка върху превозните средства е обвързана с прекратяването на регистрацията. Следователно, правото на собственост върху превозното средство, попадащо в обхвата на чл. 52 от ЗМДТ, е правопораждащият юридически факт за дължимостта на данъка, поради което, легитимирайки се като негов собственик до прекратяване на регистрацията, за жалбоподателя, в качеството му на данъчно задължено лице по смисъла на чл. 53 от ЗМДТ, е възникнало задължението за заплащане на данък върху превозното средство в законоустановения по чл. 60 от ЗМДТ срок за процесните периоди. Не се спори, че регистрацията на автомобила е прекратена на 13.04.2016г. - това е и релевантният момент, от който следва да се приложи нормата на чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ. От друга страна липсват доказателства и твърдения от страна на дружеството да е подавано писмено заявление за прекратяване на регистрацията на автомобила по чл. 18а, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. в периода, за който са платени задължения за данък върху превозните средства от 01.01.2014г. до 31.12.2016г., ведно с лихви за забава. Автомобилът е бил регистриран за движение по пътищата на Република България, а невъзможността същият да се ползва от задълженото лице, тъй като не е бил в негово владение, е без значение за дължимостта на данъка. „...от момента на придобиването, регистрацията и пускането в движение на превозното средство, неговият собственик става част от съвкупност от правоотношения, възникващи във връзка с цялостната регламентация на реда и условията за движение по пътищата, в това число и в отношения за данък върху регистрирания автомобил. Прекратяването на собствеността върху превозното средство .... не води автоматично до прекратяване на този кръг правоотношения, възникнали във връзка с регистрацията му. Създаден е правен порядък, по който собственикът следва да уведоми съответните компетентни органи за възникване на обстоятелства по загубване на собствеността, за да могат да бъдат прекратени съответните правоотношения, свързани със собствеността и регистрацията на автомобила. Казано по друг начин, обстоятелството, че дружеството жалбоподател е загубило собствеността върху процесните автомобили, не води до извод, че са прекратени автоматично всички онези правоотношения, в това число и данъчни,

свързани с притежанието на автомобилите. За прекратяването на тези отношения е предвиден съответен нормативен ред, който в случая не е спазен от жалбоподателя. Не спазването на същия няма само за последица възникване на административно-наказателна отговорност, а и запазване на правоотношенията, свързани със собствеността върху автомобилите“ – реш. по адм. дело № 2187/2020г. на ВАС и мн. др.

При този анализ съдът приема, че оспореният мълчалив отказ за издаване на Акт за прихващане или възстановяване от отдел С./Т. на Дирекция „Общински приходи“ – Столична община по искане вх. № 7224 4409/ 3.10.2018г., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община, съответства на материалния данъчен закон.

При този изход на спора на ответника се следват разноски в размера по чл.8, ал.1, т.2 от Наредба № 1/ 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – 500 лв.

Воден от изложеното, съдът

**РЕШИ:**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. Х. и В. К., срещу мълчалив отказ за издаване на Акт за прихващане или възстановяване от отдел С./Т. на Дирекция „Общински приходи“ – Столична община по искане вх. № 7224 4409/ 3.10.2018г., мълчаливо потвърден от кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителите Н. Х. и В. К. да заплати на Столична община 500 (петстотин) лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

**СЪДИЯ:**